

MARIBORSKI VEČERNIK „JUTRA“

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Grajski trg 7 / Tel. uredništva in uprave 24-55
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 14. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 din, dostavljen na dom 12 din / Oglasi po ceniku / Oglase sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni ček. rač. št. 11.409

Hvaležno slovenjgoriško ljudstvo kralju Ujedinitelju

Ob ogromni udeležbi je odkrila včeraj trojička sokolska četa krasen spomenik
Kralju Mučeniku — Impozantna manifestacija obmejnega sokolstva

Prijazno slovenjgoriško naselje Sv. Trojica, biser naših Slov. goric, si je včeraj na delo svečano obleko. Raz vseh hiš so zaplapolale državne zastave. Bogato so bila okrašena okna ter za to pomembno svečanost okusno prirejen svetotrojiški trg, kjer je tamkajšnja neumorno delujoča sokolska četa postavila spomenik v počastitev spomina blagopokojnega Viteškega kralja Aleksandra I. Ujedinitelja. Po cestah neobičajno živahno vrvenje ljudskih množic. Vse to je dajalo naši ponosni Sv. Trojici povsem svojevrstno obeležje. Že v predpoldanskih urah se je v Sv. Trojico zgrnila ogromna množica okoliškega ljudstva od blizu in daleč, da prisostvuje sokolski svečanosti. Naval množic je od ure do ure naraščal, tako da so ceste in vsi dohodi postali preozki, da bi vzdržali naval ljudi, kakršnega Sv. Trojica v svoji dosedanjí zgodovini še ne pomni. V ranih popoldanskih urah so iz vseh delov Slov. goric prispele številno zastopane sokolske edinice z avtobusi, vozovi in peš. Kakor ogromna reka se je zlivala od vseh strani sokolska armada na svetotrojiške ceste, ki so bile kmalu prenatrpane. Prišli so Sokoli od blizu in daleč, rdeče sokolske srajce so dajale naši obmejni Sv. Trojici značilen nacionalen odraz. Pogled na valujočo nepregledno množico rdečih srajc bo ostal vsem navzočim v neizbrisnem spominu. Po svetotrojiških cestah in daleč okoli si slišal samo navdušene klice »Zdravo« in rezka povelja sokolskih vodnikov in rediteljev. Po vseh Slovenskih goricah so krepko odmevale sokolske popevke.

Iz številnih zbirališč so se Sokoli in Sokolice, naraščaj in deca, zlili v veličasten spredov s sokolsko konjenico in vojaško godbo na čelu. Nepregledna vrsta četveroredov sokolskih pripadnikov, ki je šla v tisoče, s častno zastopanim gasilstvom ter članstvom ostalih nacionalnih in narodnoobrambnih organizacij je krenila v mogočni povorci ob gostem špalirju domačega prebivalstva in zvokih vojaške godbe do spomenika, kjer je bil končni stik povorke.

Obsežen prostor pred spomenikom in pred cerkvijo ter bližnjimi stavbami je prav nagosto zasedla desetisočglava množica, ki je ob streljanju topičev in možnarjev živahno vzklikala sokolskemu starosti **Nj. Vel. kralju Petru II.**, sokolski Jugoslaviji ter narodnemu edinstvu, dočim so se v velikem polkrogu tik spomenika razvrstili številni sokolski ter gasilski zastavonoše s svojimi prapori ter nosilci vencev. Znak za pričetek slovesnosti so dale sokolske fanfare v trenutku, ko se je bližal spomeniku zastopnik **Nj. Vel. kralja polkovnik Maras**, ki je ob spremstvu sreskega načelnika dr. Šiške kot banovega zastopnika, župnega staroste br. dr. M. Goriška ter staroste domače sokolske čete br. dr. Bruna Weixla zavzel častno mesto. Po ljubelem nagovoru mlade Sokolice **Mare Cvetkove**, ki je kraljevu zastopniku izročila lep šopek svežih rož, je stopil pred spomenik, ki je bil ves ovit v državno trobojnico, četni starosta dr. B. Weixl z naslednjim nagovorom: »Bratje in sestre! Hvala Vam vsem, ki ste v tako častnem številu od blizu in daleč prispeli k nam, da prisostvujete današnji proslavi odkritju spomenika blagopok. kralju Aleksandru I. Ujedinitelju.

Z Vašim obiskom ste potrdili pravilnost sklepa naše čete, ki je postavila v delovni načrt Sokolske Petrove petletke postavko, da postavi velikemu kralju v Slov. goricah spomenik. Z Vašim obiskom ste dokazali, da živi v Vas duh Velikega kralja. Pozdravljam iz tega mesta g. polkovnika Marasa kot zastopnika **Nj. Vel. kralja Petra II.** s istočasno zahvalo maršalatu dvora za izkazano nam čast, pozdravljam nadalje g. sreskega načelnika dr. Šiško kot banovega zastopnika, župnega starosta br. dr. Milana Goriška, g. Srečka Kranjca kot starešino gasilske župe Maribor levi breg, g. Klemenčiča kot predsednika domače občine kakor tudi vse drage nam Sokole in Sokolice in vse občinstvo. Usoda Jugoslovenom doslej ni bila naklonjena, ni nam podarila naše svobode, temveč smo si jo morali s težkimi žrtvami priboriti. V svobodi pa so padli marsejski strelci, ki so zahtevali od nas največje žrtve. Zmotili so se oni, ki so mislili, da bo s tem gnusnim činom ubita tudi država. Aleksandrova oporoka »Čuvajmo Jugoslavijo«, ki je vklesana v naš spomenik, nam je pokazala pot, po kateri moramo hoditi. Jugoslovensko sokolstvo je ob Njegovi smrti priseglo vestno izpolnjevanje Njegove oporoke. Sklenilo je, da v okviru Sokolske Petrove petletke ojači svoje delovanje v prid naroda in domovine. Svetotrojiška sokolska četa je stavila v svoj delovni načrt postavitev tega spomenika. S svojo močjo in pomočjo vsega prebivalstva Slov. goric je četa uresničila svoj načrt. Zahvaljujem se vsem, ki so na katerikoli način pripomogli k izvedbi tega načrta, med temi tudi akademskemu kiparju Dolinarju za skrbno izvedbo našega načrta; svetlenarški občini za prostor, podpolkovniku Maslaču, mariborskemu garnizonarju za naklonjenost in nasvete. Iskrena hvala vsem, ki ste pripomogli k temu, da je postala današnja proslava prava narodna in državna manifestacija. Spomenik je last vsega prebivalstva, sokolska četa pa bo imela spomenik v oskrbi. Postavili smo spomenik radi tega, ker smo se kot **Jugosloveni hoteli s tem oddolžiti spominu Velikega kralja in ker hočemo s tem činom podčrtati našo narodno in državljansko zavest. Spomenik naj slehernega, ki bo vozil ali hodil po tej cesti, nenehno opominja, da je tu Jugoslavija. Rešili smo se tisočletnega robstva, svoje svobode in domovine nimamo na prodaj! Naš obstoj korenini le v našem narodnem in državnem edinstvu, v veliki in ujedinjeni Jugoslaviji. Gospod kraljevi namestnik! Zahvaljujem se Vam za Vašo današnjo prisotnost. Našemu Kralju pa sporočite izraze naše udanosti in našo hvaležnost za to odlikovanje. Sporočite mu, da se desetisočglava množica klanja spominu Njegovega velikega očeta s prisego udanosti našemu prvemu sokolskemu bratu **Nj. Vel. kralju Petru II.** Slava Viteškemu kralju Aleksandru I. Naj živi vzvišeni Kraljevski dom, naj živi naša velika in ujedinjena Jugoslavija!**

Z obljubo večne udanosti našemu mlademu Kralju je množica poslušala slavnostni govor četnega staroste. Naši vrli pevci **Jadranaši**, ki so polnoštevilno prispeli k svečanemu odkritju, so pod vodstvom zborovodje prof. U. Vrabca ubrano odpeli Mirkovo »Čujte pradedje!« Četni prosvetar br. Križnič je s toplo

občutenim ter s sokolsko miselnostjo prežetim govorom orisal nesmrtni lik Kralja Mučenika, čigar spomin je zbrana množica enodušno počastila s klici slava. Sledila je ljubka deklamacija Sokoliča Joška Kuharja, nakar je spregovoril še župni starosta br. dr. Milan Gorišek, ki je v svoj ognjevit govor, ki je bil nešteto krat z odobravanjem prekinjen, zajel sledeče misli:

»Zgodovinska resnica je, da prizna sila samo protisilo. Za silo ne obstojajo ne prislege, ne obljube in ne pogodbe. Kdor hode ohraniti svojo svobodo, ta mora vse svoje sile krepko povezati v celoto. Ker se je naš pokojni kralj Aleksander I. zavedal te resnice, je smatral za svojo prvo in najvišjo nalogo in dolžnost odstraniti v naši tedaj komaj stvorjeni državni skupnosti vse ono, kar nas po zgodovinskem razvoju razdvaja. Trudil se je, da poveže Jugoslovane v krepko in mogočno celoto ter da ustvari iz nas nerazrušno državno celoto. Iz velike hvaležnosti za to njegovo delo odkrije danes naše obmeje. Sokolstvo spomenik blagopok. Kralju Mučeniku. Težnja po narodni in državni skupnosti ni od danes in tudi ne od včeraj, temveč korenini v naši narodni zgodovini ter že v prizadevanju naših velikih prednikov. Naj bi tudi v bodočnosti ne zapravila zelena miza, kar si je priboril naš meč. Veliki sin hrabrega srbskega naroda je vodil svojo vojsko preko Golgote v svobodo, svoj narod pa do končnega ujedinjenja. Iz ljubezni do naše skupnosti je prelomil sedanjost s preteklostjo, ki ji je odkazal častno mesto na Oplencu. Kako majhni smo v primeri s temi velikimi čini Njegovega pravega domoljuba. Sokolstvo je postavilo ta spomenik in priznanje in iz hvaležnosti do one velike ideje, za katero je živel v prid naše države ter v priznanje velike žrtve, ki jo je doprinesel na oltar naše narodne skupnosti. Z željo, da bi bili mi vsi pravi nasledniki Velikega pokojnika, kličem v imenu našega obmejnega Sokolstva: Večna mu slava!

Iz grl naših Jadranašev je krepko zadonela narodna »Iz bratskog zagrlja...«. Kraljevi zastopnik polk. Maras je nato na prošnjo četnega staroste odvil s spomenika državno trobojnico. Naj-svečanejši trenutek proslave je globoko presunil navzočo množico, ko je v vsej svoji veličini in v najvernejšem izrazu ljudomilosti našega nepozabnega Kralja Mučenika zažarel v sončnih žarkih umetniško izdelan doprsni bronasti kip Viteškega kralja. Ob zvokih državne himne, ki jo je desetisočglava množica poslušala odkritih glav, ter pokanju možnarjev in topičev so se sklonili k spomeniku vsi sokolski in gasilski prapori. Sledilo je polaganje vencev po naslednjem vrstnem redu: sokolska župa, sokolsko okrožje Sv. Lenart, sokolsko društvo Maribor matica, Društvo slovenskih fantov, Dekliško okrožje, Sokolsko društvo Maribor II. (Pobrežje), Zveza Maistrovih borcev, pevsko društvo Jadran, gasilska župa Maribor levi breg, Učiteljsko društvo Sv. Lenart, sokolska četa Sv. Trojica, dočim je zastopnik Zveze kulturnih društev iz Maribora položil pred spomenik palmovo vejo z državno trobojnico. Potem, ko so Jadranaši odpeli slovansko himno, ki jo je vneto prepevala vsa zbrana množica, je bila svečanost pred no-

Pabečki

Kaj je vojna

Tomaž Inskip, angleški minister narodne odbrane, je na to odgovoril: »Noben človek, ki je sam skušal vojno. Vojno žele samo tisti, ki je niso sami preizkusili. Zato je naša naloga, da poučimo mladino, kaj je vojna!«

Dečki na katoliški podlagi...

Pod tem naslovom piše »Nova doba« v št. 25: »V tukajšnji meščanski šoli so zavladale zadnje čase neznosne razmere. Odkar poseja šolska mladina protizakonito telovadbo v tako zvanih fantovskih odsekih, je ta mladina zanesla v šolo zagrizenost in sovraštvo, ki se ga tam navzema. Nedavno so v 3. razredu meščanske šole učenci iz fantovskih odsekov strgli součenkam v šoli sokolske znake, pljuvali nanje in jih teptali. Ali ni za to divjaško in brezsrčno početje nobene kazni, čeprav so dobro znani vsi povzročitelji? Kaj lahko narod pričakuje od takšne mladine? In to mladino vzgajajo ljudje, ki bi morali sejati med ljudstvom edino ljubezen. Kam plove naša mladina?«

Molk...

»Del pol.« poroča v št. 54: »Ali kaj slišite na to stran? Pišejo nam: Letos enkrat je bilo, če se ne motimo par tednov pred proračunsko debato, ko smo čitali v »Slovencu«, da so gospodje pokrenili veliko akcijo za to, da pride Maribor v I. draginjski razred, s čemer bi se državnim nameščencem izboljšale plače. Ako je bila zadeva tedaj nujna, je danes še mnogo, mnogo bolj. In vendar ne čujemo o tem niti besedice več. Le zakaj ta molk? Dajte, povejte vendar, zakaj ste pustili to stvar tako v nemar? Zastavite vendar svoj vpliv, ki ga imate, da se bo zadeva rešila v prid državnim nameščencem, ali pa izvajajte konsekvence, ako se ne ozirajo na vas. Če pa ne boste storili niti eno, niti drugo, potem ne bodite hudi, ako vam rečemo, da se nam zdi, da ste nas potegnili!«

vim spomenikom na najslovesnejši način ter ob sodelovanju vsega domačega prebivalstva zaključena.

V strumnem mimohodu je zbrano sokolstvo z izredno močnimi sokolskimi oddelki v krojih, s 6 članskimi ter 10 naraščajskimi sokolskimi prapori, gasilci, pevci Jadranaši ter ostalim občinstvom odkorakalo na improvizirano ter bogato krašno letno telovadišče na Golobovem zemljišču, kjer se je ob rastočem navdušenju odvijal pester telovadni spored. Ob dvignjeni državni zastavi sta nastopila deca in naraščaj z obveznimi vajami, članstvo s praškimi in orodnimi točkami, svetotrojiška deca pa z zastavicami ter zaključnim spretno in brezhibno izvedenim taborenjem sokolske mladine. Lepo uspeš nastop svetotrojiške sokolske čete je bil prav v vseh točkah strumno in skladno izveden in so bili vsi nastopajoči deležni zasluženega priznanja.

Po nastopu se je razvila na telovadnem prostoru nepriljena in razgibana sokolska zabava, ki je trajala vse dotlej, dokler niso ob zatonu krasnega prazničnega dne začeli Sokoli odhajati na svoje domove. Z včerajšnjim odkritjem ter z njim združenim telovadnim nastopom je Sv. Trojica, biser naših Slov. goric, jasno in glasno izpričala svojo globoko državljansko in sokolsko zavest. Naše Slovenske gorce so sokolske in jugoslovenske in bodo take ostale!

Sokolstvo

Krasno uspel javni telovadni nastop v Slovenjgradcu

Na praznik 16. junija t. l. se je vršil na letnem telovadišču Sokolskega doma javni letni nastop slovenjgraškega Sokolskega društva. Že precej pred napovedano uro se je pričelo na telovadišču zbirati občinstvo, ki je ob pričetku nastopa napolnilo vse prostore, da mnogi več niso mogli dobiti sedežev. Preko 400 ljudi, med njima dva velika avtobusa udeležencev iz Črne, Mežice, Zerjava in Dravograda, je z največjim zanimanjem sledilo izvajanjem naših vrlih Sokolov.

Točno ob napovedani uri je ob navdušenem pozdravljanju prikorakalo na telovadišče 200 Sokolov v krojih. Deca, naraščaj, članice in člani so se na obsežnem prostoru lepo porazdelili in ob igranju državne himne oddali pozdrav zastavi. V klenih besedah je nato nagovoril vse članstvo in vse številne prijatelje Sokolstva br. starosta Ivan Rojnik. Poudaril je veliki pomen sokolske ideje in izrazil veliko pripravljenost Sokolov, ki se bodo na vsak poziv mladega kralja, svojega starešine, nemudoma odzvali. V imenu mariborske župe in koroškega okrožja je pozdravil nastop okrožni načelnik br. Miro Veljak, nakar so vsi zapeli himno sokolskih legij.

Nastop sam je pokazal krasne telesno-

vzgojne uspehe slovenjgraškega Sokola. Vsi oddelki, dec, naraščaj, člani in članice so v polni meri izpolnili dane jim naloge. Njih izvajanja bodisi prostih vaj, orodne telovadbe ali družabnih iger deca so bila na višku. Ob izvajanju vsake točke je hvaležno občinstvo z navdušenim ploskanjem nagradilo vestno delo naših marljivih Sokolov. Največjo pozornost in navdušenje pa je vzbudilo brezhibno izvajanje praških prostih vaj, ki so jih člani in članice skupno izvajali in ki je po lepoti samih vaj in brezhibnem izvajanju vzbudilo zaslužen odobravanje občinstva. S himno »Hej Slovani«, ki je veličastno donela iz stoterih mladih grl, je bil zaključen spored. Po nastopu se je razvila ob igranju priznanega slovenjgraškega orkestra v vseh prostorih Sokolskega doma neprisiljena zabava, ki je pozno v noč nudila pravo sliko idealnega sokolskega bratstva.

S svojim krasnim nastopom si je slovenjgraški Sokol ponovno izstavil najlepše spričevalo marjivega in nesebičnega delovanja v prid naše obmejne mladine. Zahvala gre tudi Sokolskim društvom v Dravogradu, Mežici in Črni, ki so s svojo udeležbo mnogo pripomogli, da je ta nastop tako lepo uspel.

Gospodarsko življenje

Mariborski peki so krušne cene zopet zvišali

Kakor poroča današnje »Jutro« je bilo v soboto pri Emeršiču zborovanje mariborskih pekov, ki ga je otvoril in vodil predsednik Združenja pekovskih mojstrov v Mariboru g. Jakob Koren. V svojih uvodnih izjavah je g. Koren orisal položaj na naših žitnih trgih ter poudarjal, da je moka dan za dnem dražja, radi česar so prišli peki v zelo kočljiv položaj. G. Rakuš je omenil, da obstoja nevarnost, da bodo prihodnji mesec peki sploh ostali brez moke, ker gotovi špekulanti zadržujejo žito in moko, da dosežejo še višje cene. Naslednji govornik gg. Horvat, Feiertag, Miklič itd. so naglašali misel, naj si mariborski peki dobro zapomnijo dobavitelje

moke izven naše banovine, ki danes tudi proti gotovini nočejo dobavljati blaga. Po vsestranskem razmotrivanju so naposled marib. peki sklenili, da bodo pričeli s sredo dne 22. junija zvišati krušne cene in sicer za 20 para pri kg, tako da bo stal beli kruh 5.20, polbeli 4.80, rženi kruh pa 4.60 din za kg. Ker pa je v Mariboru uveden komadni sistem, se bo znižala le teža in bo imel veliki hleb ali štruca belega kruha 77 dkg, mali 39 dkg, polbeli veliki 83, mali 42, rženi kruh, veliki 87 dkg, mali 44 dkg. Cena za posamezne krušne vrste pa bo ostala ista in sicer din 4 za veliki hleb ali štruco ter din 2 za mali hleb ali štruco.

Tegobe obmejnega vinogradništva

Utemeljena kritika g. L. Petovarja

V Gornji Radgoni so se v soboto zvečer sestali vinogradniki dravske banovine k svojemu XII. rednemu občnemu zboru, ki ga je otvoril in vodil predsednik Vinarskega društva dravske banovine g. Ivan Šerbinek. Po uvodnih formalnostih je prisrčno pozdravil zastopnike oblastev in delegate podružnic, nakar je verificacijski odbor verificiral 38 volilnih upravičencev.

Iz tajniškega poročila je razvidno, da šteje Vinarsko društvo 19 podružnic s 1024 rednimi člani. Razen tekočih poslov je odbor v preteklem letu razpravljal o raznih predlogih za spremembo zakona o vinu, kakor o točnejši razlagi in opredelitvi pojma »radnje-obratovalnice«, nadalje glede ostrejših mer glede zaščite vin, ostrejših kontrole, sajenju trte in drugih važnejših potrebah sprememb. Blagajniško poročilo izkazuje 21.785.82 din dohodkov ter 17.845.69 din izdatkov. Proračun za tekoče poslovno leto izkazuje 60.000 din izdatkov in 38.000 din dohodkov. Primanjkljaj naj bi se kril s subvencijo in podporo banske uprave.

Sledila je daljša debata o podanih poročilih funkcionarjev, tekoma katere je iznesel obširno kritiko delegat in naš znan vinogradniški strokovnjak g. Lovro Petovar. Kritiziral je med drugim predlog odbora glede trošarine in zadevnega pravilnika. Dejal je med drugim, da je Kmetijska zbornica ustanovljena predvsem za to, da štiti tudi interese vinogradnikov, da je očitno, da so se dosedanjí funkcionarji premalo zavzemali za tako važne in pereče zadeve vino-

gradnikov. Glede banske uprave pa je g. Petovar dejal, da ugodnosti, ki jih je ista dala, ne pomenijo skoro nič. Grajal je g. Petovar nadalje visoko naklado strokovnega lista »Naše gorice« 2000 komadov pri 1024 naročnikih ter zadevne nepotrebne izdatke. Z nekaterimi dopolnitvami in pojasnili je bila nato sprejeta sprememba društvenih pravil.

Pri volitvah je bila izvoljena nova uprava s predsednikom Ivanom Šerbinkom na čelu. Prihodnji občni zbor Vinarskega društva bo glasom sklepa v Šmarju pri Jelšah.

Ob svežem grobu Anči Kramerjeve

Plemenite, dobre gospe Anči Kramerjeve ni več. Njena podoba bo svetlo živela v naših srcih. Njena dobrota je zapustila globoke sledove, ki bodo še dolgo pričali o globoki srčni kulturi nepozabne gospe, velike zaščitnice in podpornice naše srednješolske ter univerzitetne mladine.

Včeraj popoldne jo je ogromna množica Ljubljancev, ter številnih zastopnikov ostalih slovenskih krajev ter pokrajin naše države pospremila na njeni poslednji poti. Včeraj popoldne se je bela Ljubljana prepričala, koliko častilcev in prijateljev si lahko pridobi zlato, plemenito srce. Nešteti venci, globoko potrti obrazi, veličastna udeležba na njenem pogrebu, so nam tiho, neslišno govorili o toplih vezeh, ki so spajali nepregledni krog udanih častilcev, prijateljev in znancev s to tiho, skromno, neizrečeno dobro

Včeraj popoldne pa se je vršila v prostorih Alojzija Juršeta poskušnja 64 viniških sort od 164 lastnikov, ob 11. dopoldne pa je bil v posojilnični dvorani vi-

narski kongres, popoldne pa so se udeleženci kongresa podali h Kapeli, kjer so si ogledali banovinsko posestvo.

Kriminal brez konca

Nezaslišan gangsterski roparski napad v Slovenskih goricah

Košček mastnega papirja izdal roparje

Vso šentbarbarško okolico je razburil grd roparski napad, izvršen na posestvo Mulec Marije v Žikarcih št. 87. Nekako ob enih ponoči so se pred Mulečevim posestvom pojavili trije moški, ki so na najspretnejši način z vsem mogočim vlomnim orodjem odprli večna vrata in oboroženi s sekuro, noži ter težkimi plankami tiho vstopili v sobo, kjer je spala Mulečeva. V tem trenutku se je Mulečeva zbudila in prestrašena ugotovila, da so v sobi roparji. Eden od jih je pristopil k postelji, vrgel Mulečevo zopet vznok, dvgnil nad njeno glavo sekuro in zakričal če mu takoj ne da vsega denarja, da jo na mestu ubije. Mulečeva je pokazala na skrinjo, kjer je bil denar. Našli pa so vsega le 60 din in zlato uro, vredno 700 din. V sosednji sobi so vrgli ob tla Mulečevo sestro Genovefo in služkinjo Polanec Marijo. Sestro Genovefo so s tako silo vrgli ob tla, da se je hudo poškodovala in ni mogla vstati. Grozili so, da vse tri ubijejo, če ne izročijo tisočakov, ter mahali s sekirami okoli glav nesrečnih žensk. Končno so iztaknili še 100 din. V kuhinji so vzeli iz kible še nekaj mesa, ga zavili v del papirja, s katerim je bila kibla pokrita, in izginili v noč.

Že v zgodnjih jutranjih urah je stopilo v akcijo orožništvo, ki pa je imelo nepričakovan uspeh. Takoj so ugotovili, da napadalec Mulečeve razmere dobro poznajo, ker je bilo znano, da ima Mulečeva precej denarja, vendar ga sproti vla-

ga v hranilnico. Tudi so ugotovili, da je pred kratkim prišel iz zaporov neki G. Friderik, delavec v Jablancih, kjer je večkrat sedel radi predrznih tatvin. Prav zadnje dni so opazili, da se Friderik G. druži z nekim M. Jožefom iz Štajngrove. Slednji pa se je v zadnjih dneh »slučajno« večkrat ustavljal pri Mulečevih in prosil za malo pijače. Komandir orožniške postaje pri Sv. Barbari se je takoj podal na stanovanje Friderika G., kjer je tudi istega našel doma in dokazoval s pričami, da je kritično noč spal doma. Orož-

BENETA je priporočljiva pijača, ki pospešuje prebavo.

ništvo je naredilo tudi hišno preiskavo, ki pa je ostala brezuspešna. Ko so orožniki hoteli zapustiti stanovanje, pa je orož. komandir še pogledal v štedilnik, v katerem je našel košček papirja. Ko ga je razgrnil, je na svoje začudenje ugotovil, da je ta košček papirja masten in da je ravno manjkajoči del onega dela papirja, s katerim je bila pokrita kibla z mesom. F. G. je spremenil barve, nakar so mu orožniki radi suma napovedali aretacijo.

Istočasno so orožniki skušali vloviti Jožefa M., ki pa je pravočasno pbežnil. Poizvedbe se intenzivno nadaljujejo, da ugotovijo še tretjega napadalca. Friderika G. so spravili v zapore lenarškega sodišča.

Ptujske novice

Promoviral je na zagrebški medicinski fakulteti za doktorja vsega zdravilstva g. dr. Maks Grobovšek, sin tukajšnjega sodnega poduradnika. Čestitamo!

Drzen vlom. V noči od 17. na 18. t. m. so izvršili trije neznani zlikovci vlom v trgovino g. Mirka Tobiasa v Pacinju. Že popoldan 17. t. m. so se pojavili v tamkajšnji gostilni, ki jo vodi mati tamkajšnjega trgovca g. Tobiasa. Izdajali so se za prekupčevalce starega železa neke tvrdke v Mariboru in razkošno razsipavali z denarjem, bahajoč se, da zaslužijo dnevno po 300 Din. Pili so ves popoldan in so imeli tako priliko, razgledati si vso okolico. Šele pozno zvečer so se odpravili v smeri proti Ptuj. Ob dveh zjutraj pa začuje g. Tobias sumljiv ropot v prostorih svoje trgovine. Pohitel je na lice mesta in v medli svetlobi opazil tri postave, ki so s silo vdrle v trgovino. Lastnik se je srečno izmuznil na prosto in hitel buditi najbližje sosedo na pomoč. Ko se je g. Tobias s sosedi vrnil, so jo zlikovci že popihali v neznano smer. Škode lastnik nima velike, odnesli in razmetali so samo nekaj blokov in zvezkov. Očividno pa so stikali za denarjem, katerega pa čuva lastnik v svojem stanovanju. Pon pa bi ne bil malenkosten, saj je imel

g. Tobias doma pripravljenega 12.000 din denarja, ki ga je nesel prihodnji dan v mesto, da poravnata nekatero račune. V bližnjem gozdu so našli prihodnje jutro nekaj blokov in papirja, katere predmete so zlikovci med begom odvrgli.

Sv. Lavrenc na Pohorju

Svojevrsna pesmica je zadonela nedavno iz nekaterih razredov tuk. narodne šole. Nič ni kaj v skladu z ugledom zavoda, če se dogajajo takšne stvari, ki bi jih moralo preprečiti predvsem vodstvo šole. »Češčena si Marija, je angelski glas; ... zadnja ura bije, ...prosi za nas.« Za bodrega avtorja pesmice in viže se sedaj zanimajo celo v Ljubljani.

Slavenjgodiške novice

Od sreskega sodišča pri Sv. Lenartu v Slov. gor. sta premeščena sodna uradnika Pernat Štefan k sreskemu sodišču v Ribnico ter Zorec Ivanka k ministrstvu pravde v Beogradu.

Pri brivcu.

Mladenč (z rahlim puhom pod nosom): »No, gospod mojster, kako dolgo bom pa še čakal na britje?«
Brivec: »Kakšni dve leti.«

sky, župan dr. Adlešič ter podžupan dr. Ravnihar. Združeni pevci »Save« in »Slavca« so pod dirigentskim vodstvom g. Venturinija odpeli pred mrtvašnico na Stari poti Venturinijevo pretresljivo žalostinko »Usmili se«, ob sveži gomili pa »Človek glej«. Ni ga bilo očesa, ki se ne bi bilo orosilo ob pogledu na globoko potrtega pokojničnega soproga ter ves žalni sprevod, ki se je vil po Zaloški cesti preko Hrvatskega trga po Šmartinski cesti na pokopališče pri Sv. Križu, kjer je poslednje domovanje nepozabne, neizrečeno dobre gospe.

Njena podoba bo trajno, svetlo živela v spominu nas vseh. Njen lik bo za vse večne čase svetel zgled dobrote in požrtvovalnosti, rodoljubja in plamteče ljubezni do rodnega naroda in domovine. Bodi Anči Kramerjeva vzornica vsemu našemu ženstvu, vsej naši ženski mladini!

Darujte za azilni sklad PTLI

Izdaja konzorcij »Jutra« v Ljubljani. Odgovorni urednik MAKSO KOREN. Za inseratni del odgovarja SLAVKO REJA. Tiska Mariborska tiskarna d. d.
predstavnik ravnatelj STANKO DETELA, vsi v Mariboru.